

บทสวดมนต์ป้องกันภัยพิบัติและขจัดภัยอันตรายทุกประการ

บทสวดมนต์นี้สร้างขึ้นเป็นธรรมทานให้แก่พุทธศาสนิกชนและบุคคลทั่วโลก เพื่อได้ใช้ในการสวดมนต์ป้องกันเภทภัย และภัยอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว โดยอาราธนาพระบารมีแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นที่สุดเป็นที่พึ่งแห่งจิต และผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า อานิสงค์ในการสวดมนต์นี้ จะสร้างความสงบสุขในใจของผู้สวดมนต์และความสงบร่มเย็นให้แก่สยามประเทศ และประชาชนทุกคนได้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์

อาถรรพณ์ปริตร

ตำนาน

สมัยหนึ่งสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเสด็จประทับอยู่ ณ ภูเขาอิชฌณภูฏบรรพต ใกล้กรุงราชกฤห์มหานคร ในครั้งนั้น ท้าวจาคุมมหาราชทั้ง ๔ ซึ่งสถิตย์อยู่เหนือยอดเขายุคันธร ที่เรียกว่าชั้นจาคุมหาราชิกา อันเป็นชั้นต่ำกว่า สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ลงมาซึ่งเป็นที่สถิตย์ขององค์อินทราธิราช พระอินทร์ ทรงมีเทวะพระบัญชาให้มหาราชทั้ง ๔ ทำหน้าที่เฝ้ารักษาประตูสวรรค์ในทิศทั้ง ๔ เพื่อป้องกันมิให้พวกอสูรมารบกวน โดยมี

ท้าวธรรฐ ผู้เป็นเจ้าแห่งพวกคนธรรพ์ รักษาทิศบูรพา

ท้าววิรุพหก เป็นเจ้าแห่งกุมภกัณฑ์ รักษาทิศทักษิณ

ท้าววิรูปักษ์ เป็นเจ้าแห่งนาคทั้งปวง รักษาทิศปัจฉิมท้าวเวสวัน เป็นเจ้าแห่งยักษ์ รักษาทิศอุดร

ท้าวมหาราชทั้ง ๔ มีจิตเลื่อมใสศรัทธา ประารถนาจะถืออุลพระพุทธศาสนา มิให้พวกอสูร หรือพวกศัตรูมา ย่ำยีบีฑา แต่พระภิกษุสงฆ์สาวกของพระบรมสுகตเจ้า

จึงคิดจะชวนกันลงมาเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า แต่กลัวภยันตรายที่จะต้องดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในประตูสวรรค์ทั้ง ๔ ทิศ มหาราชทั้ง ๔ จึงมีบัญชาแต่งตั้งให้ คนธรรพ์ กุมภกัณฑ์ นาค และยักษ์ อย่างละแสน รักษาประตูสวรรค์ทั้ง ๔ ทิศ ซึ่งก็ให้พวกคนธรรพ์ รักษาทิศบูรพา กุมภกัณฑ์รักษาทิศทักษิณ นาครักษาทิศปัจฉิม ยักษ์รักษาทิศอุดร

ครั้นแล้ว ท้าวมหาราชทั้ง ๔ ได้ประชุมพร้อมกันที่ อาณานิภูยนคร ณ สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา พร้อมกับ
ผู้กมนตรีอาณานิภูยปริตร ซึ่งมีเนื้อความสรรเสริญคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง ๗ พระองค์ มี
พระวิปัสสี ผู้มีสิริอันงาม

พระสิขี พุทธเจ้า ผู้มากด้วยการอนุเคราะห์แก่สัตว์ทั้งปวง

พระเวสสภู พุทธเจ้า ผู้ปราศจากกิเลส มีตบะ

พระกกุสันธะ พุทธเจ้า ผู้มีชัยชนะแก่พญามารและเสนามาร

โกนาคมณะ พุทธเจ้า ผู้มีบาปอันลอยเสียแล้วมีพรหมจรรย์อันจบแล้ว

กัสสปะ พุทธเจ้า ผู้พ้นวิเศษแล้ว จากกองกิเลสทั้งปวง

พระอังคิส พุทธเจ้า ผู้เป็นโอรสแห่งหมู่ศากยราช ผู้มีศักดิ์ มีสิริ ดัง นี้เป็นต้น

ครั้นผู้กมนตรีพระปริตรแล้ว ท้าวมหาราชทั้ง ๔ จึงประกาศแก่บริวารของตนว่า ธรรมอาณาจักรของพระบรม
ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า อันเป็นบรมครูของเราทั้ง ๔ ถ้ามีผู้ใดสาธยายมนต์ อาณานิภูยปริตร นี้ขึ้น แล้วถ้า
ใครไม่เชื่อฟัง ไม่สดับ จะต้องถูกลงโทษอย่างสาสม รุนแรง

และแล้วมหาราชทั้ง ๔ ก็พร้อมใจกันลงมาเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า ณ ภูเขาอิชฌณภู กราบบังคมทูลว่าหมู่
ยักษ์ทั้งหลาย หมู่คนทั้งหลาย หมู่กุ่มกัณฑ์ทั้งหลาย และหมู่คนธรรพ์ทั้งหลาย ผู้มีเดช มีศักดิ์ มีอำนาจ มี
จิตกระด้างหยาบช้า ละเมิดเบญจศีลเป็นอาจิม ที่ยังไม่เลื่อมใสในคุณของพระรัตนตรัยนั้น มีมากพวกที่
เลื่อมใสนั้นมีน้อย

เมื่อพระสาวกของพระผู้มีพระภาค เป็นผู้ยินดีในการอยู่ป่า เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม ในที่ห่างไกลจากมนุษย์
สัตถุจร อมนุษย์ผู้ไม่เลื่อมใส ย่อมจะขำยี้ หลอนหลอก กระทำให้เจ็บไข้เป็นอันตรรายแก่ชีวิตและพรหมจรรย์
แต่ตอนนี้ไปจะไม่บังเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีกแล้ว ถ้าพระบรมสุคตเจ้าทรงพระกรุณาโปรดรับมนต์อาณานิภูย
ปริตรนี้ไว้แล้ว โปรดประทานให้พระภิกษุสาวก สาธยายอยู่เนื่อง ๆ อมนุษย์ทั้งปวงก็จะมิกล้าขำยี้หลอน
หลอกทำร้าย อีกทั้งยังจะช่วยปกป้องคุ้มครอง กันภัยทั้งปวงให้อีกด้วยพระเจ้าข้า

องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงรับมนต์พระปริตรนั้น โดยคุณุญ

ท้าวเวสวัณ ก็แสดงอาณานิภูยปริตรนั้นถวายและแล้ว มหาราชทั้ง ๔ ก็ถวายมนัสการลา

สมเด็จพระบรมศาสดา จึงทรงมีพระบัญชาให้ประชุมภิกษุทั้งหลายในที่นั้น แล้วทรงแสดงมนต์พระปริตร
นั้นให้แก่ภิกษุทั้งหลาย ได้เรียนสาธยาย เสร็จแล้วทรงมีพุทธฎีกาตรัสว่า

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงอุตสาหะ สาธยายมนต์พระปริตรนี้ให้บริบูรณ์ในสันดาน จะพ้นจาก
อุปัทวันอันตรายทั้งปวงได้ อมนุษย์ทั้งหลายก็จะไม่มาขำยี้ หลอนหลอก เธอทั้งหลายจะได้ดำรงค้อยู่เป็นสุข
เพื่อยังพรหมจรรย์ให้เจริญ

ภิกษุเหล่านั้นก็เปล่งสาธุการ น้อมรับด้วยเศียรเกล้า จบ

บทสวดอาถรรพณ์ปริตร

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิริมะโต สิขิส สะปิ นะมัตถุ สัพพะภู ตานุกัมปิโน
เวสสะภูสสะ นะมัตถุ นหาคะกัสสะ ตะปัสสิโน นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระ เสนัปป
ปะมัททิโน โคนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสิมะโต กัสสะปัสสะ นะมัตถุ
วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิริมะโต โย
อิมัง ชัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนุทธะนัง เย จาปิ นิพพุตาโลกะ ยะถาภูตัง วิปัสสิสสุ
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วิตะ สาระทา หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โค
ตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วิตะสาระทัง ฯ

นะโม เม สัพพะพุทธานัง อุปปันนानัง มะเหลนัง ตันหังกะโร มะหาวิโร เมธังกะโร มะ
หายะโส สะระณัง กะโร โลกะหิโต ที่ปังกะโร ชุตินชะโร โกณฑัญโญ ชะนะ ปาโมกโข
มังกะโล ปุริสาสะโก สุมาโน สุมาโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน โสภิตโต ฤณะสัมปัน
โน อะโนมะ ทัสสิ ชะนุตตะโม ปะทุโม โลกะปัจโจโต นาระโท วัระระ สาระถิ ปะทุ
มุตตะโร สัตตะสาโร สุเมโธ อัมปะณูปุคคะโล สุขาโต สัพพะโลกักโค ปิยะทัสสิ นะรา
สะโก อัตตะทัสสิ การุณิโก ชัมมะทัสสิ ตะโมนุโท สิทธัตถโธ อะสะโม โลก
ติสโส จะ วัระทะตัง วัระโร ปุณโน จะ วัระระโท พุทโธ วิปัสสิ จะ อะนุปะโม สิขิ สัพพะหิ
โต สัตถา เวสสะภู
สุชะทายะโก กะกุสันโธ สัตถะวาโห โคนาคะมะโน ระณัญญ ชะโห กัสสะโป สิริสัมปัน
โน โครมะ สักยะปุงคะโว ฯ เอเต จัญญะ จะ สัมพุทธา อเนกะสะตะโกฏฐะ
โย

สัพเพ พุทธา อะระมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิททิกา สัพเพ ทะสะพะลุปเตา เวสาร์ชเชหุ
ปาคะตา สัพเพ เต ปะภูชานันติ อาสะภันฐานะมุตตะมัง สีหะนาทัง นะทั้นเตเต ปะริสา
สุ วิสาระทา พรหมะจักกััง ปะวัตเตนติ โลเก อัมปะ ภูวัตติยัง อูปเตา พุทธะธัมเมหิ อัญญา
ระสะหิ นายะกา ทวัตติงสะ ลักขะณูปเตา สัตยานุพยัญชะนาชะรา พยา มัมปะภาเย สุป
ปะภา สัพเพ เต มุนิกุญชะรา พุทธา สัพพะัญญโน เอเต สัพเพ จินาสะวา ชินา มะหัมปะ
ภา มะหาเตชา มะหาปัญญา มะหัพพะลา มะหาการุณิกา ธีรา สัพเพสานัง สุขาวะหา ที
ปา นาถา ปะติภูฐา จะ ตาณา เลณา จะ ปาณินัง คะตี พันธู มะหัสสาสา สะระณา จะ
หิเตสิโน สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ สัพเพ เอเต ปะรา ยะนา เตสาทัง สีระสา ปาเท วันทาภิ
ปุริสุตตะเม ว่าจะสา มะนะสา เจวะ วันทาเมเต ตะถาคะเต สะยะเน อาสะเน ฐาเน คะ
มะเน จาปี สัพพะทา สะทา สุขะเนะ รักขันตุ พุทธา สันติกะรา ตูวัง เตหิ ตูวัง รักขิตโต สัน
โต มุตโต สัพพะพะยะเนะ จะ สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตา ปะวัชชิตโต สัพพะเวระ
มะตักกันโต นิพพุโต จะ ตูวัง ภาวะ ๑ เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ ขันติเมตตาพะเลนะ
จะ เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะเนะ จะ๑

ปรัตถิมัสมิง ทิสากาเค สันติ ภูตา มะหิททิกา เตปี ตุมเห อัมรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะเนะ
จะ ทักขินัสมิง

ทิสากาเค สันติ เทวา มะหิททิกา เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะเนะ จะ ปัจฉิมัส
มิง ทิสากาเค สันติ นาคา มหิททิกา เตหิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะเนะ จะ อ
ตตะรัสมิง ทิสากาเค สันติ ยักขา มะหิททิกา เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ สุขะเนะ
จะ ปุริมะทิสัง ฐะตะรัฎฐู ทิกขิณนะ วิรุพพะโก ปัจฉิเมนะ วิรุปักโข กุเวโร อุตตะรัง
ทิสัง จัตตาโร เต มะหาราชา โลกะปาลา ยะสัสสิโน เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคะเยนะ
สุขะเนะ จะ อากาสัญญา จะ ภูมัมัญญา เทวา นาคา มะหิททิกา เตปี ตุมเห อะนุรักขันตุ อา
โรคะเยนะ สุขะเนะ จะ ๑ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ชัมโม เม สะ

ระณัง ะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง นัตถิ เม ะระณัง อัญญัง
สังโฆ เม ะระณัง ะรัง เอเตนะ

สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุระตะนัง
พุททะสะมัง นัตถิ ตัสมา โสตถิ ะวันตุ เต ฯ ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง
ปุถุ ระตะนัง ชัมมะสะมัง นัตถิ ตัสมา โสถิ ะวันตุ เต ฯ

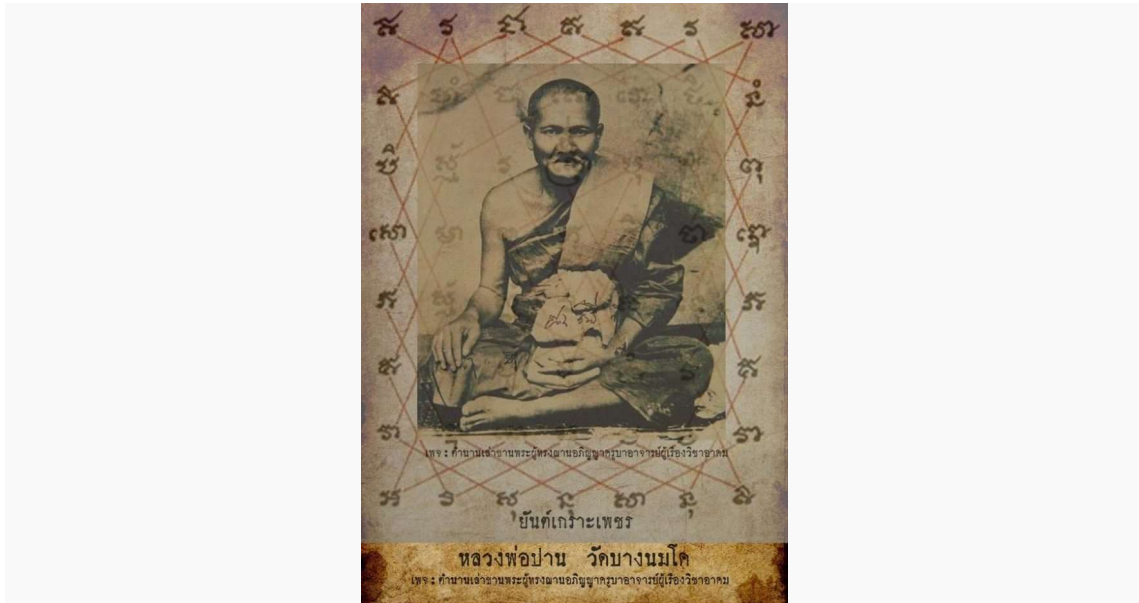
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัสมา โสตถิ ะวัน
ตุ เต ฯ

ลักกัตวา พุททะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุททะ เตเชนะ
โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ทุกขา วุปะสะเมนตุ เต

ลักกัตวา ชัมมะ ระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง ปะริพาหุปะสะมะนัง
ชัมมะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุ ปัททะวา สัพเพ ะยา วุปะสะเมนตุ เต ลักกัตวา สังฆะ
ระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง ะรัง อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา นัส
สันตุ ปัททะวา สัพเพ โรคา วุปะสะเมนตุ เต ฯ

สัพพีติโย วิวัชขันตุ สัพพะ โรโค วินัสสะตุ มา เต ะวัตตวันตะราโย สุจีทีมายุโก ะวะ
อะภิวาทะนะ สීลิสสะนิจัง วุทธมาปะจาโยโน จัตตาโร ชัมมา วัตถันติ อายุวัณโณ สุขัง
พะลัง ฯ

คาถายันต์เกราะเพชร (หลวงพ่อบาน)

- อิ ระ ชา คะ ตะ ระ ฐา
- ติ หัง จะ โต โร ถิ นัง
- ปี สัม ระ โล ปุ สัต พุท
- โส มา ณะ กะ ริ ธา โธ
- ภะ สัม สัม วิ สะ เท ภะ
- คะ พุท ปัน หู ทัม วะ คะ
- วา โธ โน อะ มะ มะ วา
- อะ วิ สุ นุต ฐา นุส ติ

คาถาป้องกันสารพิษ ป้องกันภัยอันตรายทุกอย่าง
“ครุบานบุญชุ่ม ญาณสังวโร” นักรุกแห่งสามแผ่นดิน...

“ทะสะวะ สะมังวิสาตุ ทะสะวะ สะมังวิสาตุ ทะสะวะ สมังวิสาตุ”